

Karl Patric Näsman – *Skuggans Lovsång*

Vernissage 27 maj 2021, 17 – 21

Karl Patric Näsman både genomborrar och värnar om verken i sin konstnärliga process, lusten till och synen på konst sammanflätas i hans verk. Näsman tycks skapa sina verk genom att arbeta konkret med kolliderande synsätt på konsten, som han abstraherar genom en rad, ofta konceptuella tillvägagångssätt. Uttrycksätten varierar och i hans tidigare arbeten med kopiering av redan befintliga verk avtäckar han maktförskjutningar i hur konst förväntas uppfattas, såväl samtida övertygelser som historiska synas. Ömheten i hans konstnärskap skuggas av viss grymhet.

Viljan att avkoda konstverken och hur de uppstår driver processen. Han undersöker teknik och uppbyggnad men inte för att avslöja något utan med en djup övertygelse om att form och innehåll tål att provas, utan att något går förlorat. Hela konstnärskapet bildar på så

sätt ett slags assemblage, drivet ur viljan att syna och uppriktigt lyfta fram mysteriet, utan att dölja eller förföra. Det arkitektoniska i hans senare verk uppstår genom att han bokstavligen skapar öppningar, inte för att han målar dit en dörr.

Karl Patric Näsman's svit *Skuggans lovsång* består av verk sammansatta av tyger; funna och bearbetade fragment har förts ihop på nya sätt, i olika lager. Det indigoblå dominerar och flera av textilerna har han hittat på andra platser än i Sverige, som till exempel i Japan. Stänktekniken som Näsman ständigt återkommer till, har återanvänts här och var på en del av textilerna, andra har färgats och sargats. Tygernas ömtålighet kan plötsligt kontrasteras av helt andra, solida material som fogats in i kompositionerna.

I min upplevelse av *Skuggans lovsång* blir tygernas historik och brist på sammanhang, deras enkelhet och förmodat låga värde, till skuggbilder av ett större sammanhang.

Varje konstverk är sammansatt av fragment vars värde existerar i ett beroendeförhållande både till helhet, beståndsdelar, arbetsprocess och mottagare. Näsman har genom hela sitt konstnärskap överlåtit det på betraktaren att avgöra var och hur konsten uppstår.

Hans arbete består i att konstruera förutsättningar för mötet mellan materia och mystik, eller om man så vill; ljus och skugga. Här finns en rad fragmenterade verk vars innehåll fogas ihop av de betraktare som stannar upp inför materialen, formerna och sömmarna.

Han visar upp verkens ryggrad, exponerar ramens konstruktion som duk och verk i ett. I utställningen skyr Näsman det klaraste ljuset och kliver in i skuggorna för att se mönstren i allt det som håller ihop och som riskerar att brista.

Text skriven av Emma Warg

Karl Patric Näsman, f. 1986 i Örebro, bor och arbetar i Stockholm.

Han har en masterexamen i Fri Konst från Konstfack i Stockholm och hans verk har visats i en mängd solo- och grupputställningar i städer som Stockholm, Shanghai, Tokyo och Utrecht. År 2016 tilldelades han Fredrik Roos Stipendium och medverkade i samband med det i en utställning på Moderna Museet Malmö.

Tidigt på året 2020 spenderade Näsman en längre vistelse i Japan med stöd från *Japanstiftelsen*. En resa som på många sätt inspirerat de verk som först visades på *Enköping Konsthall* hösten 2020, och som nu visas i sin helhet på *Årstaberg Konsthall*.